

Men vi har sagt, at det nødvendige udgangspunkt er, at vi i Vesten bliver nødt til at sige, at vi ikke længere kan acceptere, at civilbefolkningen lider.

Og her kan vi jo langt hen ad vejen støtte udenrigsministerens redegørelse, og vi har også kvitteret for den, og også intentionerne i dele af forslaget til vedtagelse, nemlig det, at retningen skal være, at civilbefolkningen ikke lider. Den er lidt mildere i hr. Jeppe Kofods forslag end i vores, men det er klart, at retningen skal være den.

Så er der spørgsmålet om Saddam Hussein, om han ikke kunne gøre noget andet – undskyld, jeg tror, jeg vender tilbage, jeg har glemt hr. Jens Hald Madsens spørgsmål. Jeg beklager.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er jo det sædvanlige fra venstrefløjen. Jeg tror, at Max Weber beskrev det her som sindelagsmoral og ansvarsmoral. Sindelagsmoralen er der, for man vil altid gerne det gode – det vil vi i øvrigt alle sammen – men når det kommer til ansvarsmoralen, så kniber det ganske gevaldigt, for vi får aldrig nogle realistiske anvisninger på, hvordan man kan løse de her problemer.

Det er derfor, jeg siger, at det er en gratis omgang at stille sig herop og sige, at nu skal vi have gjort sådan og sådan – eller man siger ikke engang, at nu skal vi have gjort sådan og sådan. SF vil bare kaste en bold op i luften, og så er det åbenbart op til os andre at prøve at sparke til den og få noget ud af den. Her kaster man svaret fra sig hos SF.

Det er stadig væk for nemt. Kan vi få nogle klare, konkrete bud på, hvor det er, man vil hen, så vi har noget at forholde os til og noget mere konkret at debattere ud fra? Så kan det være, vi kan få en substans i debatten. Vi vil jo alle sammen det gode, eller er det SF's opfattelse, at man på venstrefløjen har patent på godheden?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg må sige til hr. Knud Erik Hansen, at det her er ved at bevæge sig mod at blive en tabersag for SF. Det er virkelig ved at blive en tabersag.

Hvad er den teoretiske forskel på, at der ikke er nogen sanktioner, og at man har 40 mia. kr. på en konto, hvor man kan købe medicin og mad til sine børn, i forhold til, at der nu er sanktioner, hvor man har en konto, hvor man frit kan hæve 40 mia. kr. til at købe mad og medicin for? Der er kun én forskel, for Saddam Hussein og hans re-

gime vil ikke. Derfor skal SF forklare mig, hvordan vi vrider armen om på Saddam Hussein og får ham til at bruge sine egne penge til at købe noget mad og noget medicin. Det er det, det handler om.

Hvis SF ikke kan forklare, hvordan vi skal distribuere det, hvad så? Skal vi kaste det ud med flyver, komme med det på en palle, eller hvad? Der må da være nogle konkrete forslag, ellers er det jo det rene sludder og vrøvl. Nogle vil sågar kalde det for populisme, men det kunne jeg ikke finde på.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil spørge hr. Knud Erik Hansen, om hr. Knud Erik Hansen ikke deler den opfattelse, at når man har lyttet til hr. Jens Rohdes indlæg, så er et af de oplagte problemer, at hr. Jens Rohde vist ikke var til stede, da SF fremsatte sit forslag til vedtagelse, og om det ikke er hr. Knud Erik Hansens opfattelse, at havde hr. Jens Rohde været til stede, så havde han været meget klogere på det spørgsmål, der bliver stillet, han ville nemlig vide, hvad svaret er.

Svaret er, at man skal lave målrettede sanktioner, der rammer magthavere, der rammer våbnene, der rammer teknologien, men som ikke rammer civilbefolkningen. Det er jo et meget klogt svar. Det er det eneste kloge svar, der kan gives. Og i forhold til Venstres fuldstændige fravær af noget, der bare minder om et svar, er det jo fantastisk flot at være i et parlament sammen med et parti, der er i stand til at give et svar.

Formanden:

Det var en bemærkning til hr. Knud Erik Hansen, ikke? Jeg tager lige hr. Jeppe Kofod med, før hr. Knud Erik Hansen svarer.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jamen det er da herligt at få bekræftet, at SF's svar på, hvordan man skal håndtere en målretning af sanktionerne, er det samme svar som det, jeg tror stort set alle Folketingets partier er enige om, nemlig at man for det første skal målrette sanktionerne mod Saddam Hussein og hans regime, ikke mindst i forhold til at erhverve sig masseødelæggelsesvåben, og at man for det andet skal lindre sanktionernes konsekvenser for civilbefolkningen.

Man kunne spørge SF: Hvori består det nye i SF's forslag? Jeg tror, at vi alle sammen er enige